

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Ε' Αριθ. 338

Λευκωσία: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΗΣ

Πέμπτη 8 Μαΐου 1927

ΟΥΤΕ ΥΒΡΙΖΟΜΕΝ ΟΥΤΕ ΣΥΚΟΦΑΝΤΟΥΜΕΝ

Οδαιμόνιος και είδος "Αγγλου ντετέκτιβ" συντάκτης της "Αθηναϊκής" συναδέλφου «Καθημερινής» κ. Χ. Παπανικολάου δίδων πέρασ εις τον μετό του Διευθυντού της «Ηπειρου» κ. Γεώργ. Δ. Χατζή Πελλερν άγωνά του επί της αποκαλυφθείσης παρ' αυτού προσπάθειας προς άρσιν της επικηρύξεως των Ρεντζαίων ήγουν άμνηστευσιν αυτών, άποστέλλει προς τον ένταυθα «Κήρυκα» τό κάτωδι τηλεγράφημα:

«Κύριε Διευθυντά, «Επιληροφρηθήν» παρ' των φίλων μου ότι ο κ. Γ. Χατζής διέδιδε, κητόπιν των έναντίον αυτού άποκαλύψεων μου, ότι έμεσολάβησα δήθεν παρ' τω Γ. Πουρογώ των Έσωτερικών κ. Τσαλδάρη όπως έπιτροπή ή έπάνοδος εις ώρισμένους έκτοπισθέντας Ηπειρώτας. Έάν συνέβαινε τοιούτων τι, έπρεπε νά μεμνηθώ τον κ. Χατζήν εις τάς ένεργείας του, και ουχι νά έπιθυμώ και νά υποβοηθώ τό έργον της συλλήψεως των Ρεντζαίων και παντός άλλου κακοποιού στοιχείου. Συνεπώς θεωρώ περιττόν νά διαψεύσω την άνήθικον ταύτην συκοφαντίαν, προερχομένην μάλλιστα υπό άνθρώπου εύρισκομένου υπό δεινήν κατηγορίαν.

Προς άρσιν όμως οίως δήποτε παρεξηγήσεως, σάς προκαλώ, κ. Διευθυντά, όπως δημοσιεύσετε τι είπον προς τον κ. Τσαλδάρην κατά τινά συνάντησιν των τριών ήμών εις την Βουλήν. Θά ένθυμείται θεδαιώς και ό κ. Ρπουρογός ότι μετξύ άλλων είπον. Θεωρώ δικαιολογημένην την κητά του προσώπου σας έπιθεσιν του «Κήρυκος» διότι τά γραφόμενα διερωτηνέουν πιστώως την γνώμην του Ηπειρωτικού λαού. ο όποίος δεν έπιθυμεί κητά ούδένα λόγον νά έπιτρέπεται ή έπιστροφή των έκτοπιζομένων. Ο κ. Τσαλδάρης όμως, θεωρών ως άναχρονισμόν και ως εκδήλωσιν άδυναμίας του Κράτους τους έκτοπισμούς μάς άπήντησε τότε, ως ένθυμείσθε, κ. Διευθυντά, ότι έκτοπιζόνται και άνθρώποι οί όποιοι πιθανόν νά είναι άθώοι. Την γνώμην του ταύτην ως γνωστόν, ό κ. Τσαλδάρης έξεδήλωσε προηγουμένως και ένώπιον της Βουλής.

Όσον άφορ' την μετ' του

κ. Τσαλδάρη προσωπική μου φιλίαν δηλώ, ότι ουδέποτε έπεξήτησα νά την έμεταλλευθώ, διότι ή οικογενειακή μου άνατροφή και ό χαρακτήρ μου με έσυνήθησαν όχι μόνον νά μή έπιζητώ, αλλά και πρυσφραζομένην νά άποκρύνω πάσαν παρ' στενών μου φίλων παροχήν, και μάλλιστα όταν ούτοι κητέχουν ύπεύθυνον θέσιν.

Δηλώ επίσης ότι θεωρώ περιττόν νά ασχοληθώ εις τό μέλλον με τον κ. Γ. Χατζήν και εις περίπτωσιν ακόμη έπιθέσεως αυτού κητά έμού ή κητά του κ. Τσαλδάρη, διότι άνθρώποι με λευκότατον παρελθόν και παρόν δεν θέλονται ποτέ από έκδικητικά φληναφήματα κηνών ληστωφίλων, όπως ό κ. Γ. Χατζής.

«Παπανικολάου.»

Αναδημοσιεύοντες τό άνωτέρω τηλεγράφημα του κ. Χρ. Παπανικολάου, καθώς έγράφαμεν και διά τό προηγούμενον τοιούτων δεν είχομεν σκοπόν ίνα εκδηλώσωμεν γαιρεκαίαν τινά, άλλ' ίνα άποδείξωμεν ότι επί αληθούς βάσεως έγράφαμεν καταγγέλλαντες τον Διευθυντή της «Ηπειρου» κ. Γεώργ. Δ. Χατζήν Πελλερν κατά Ιανουάριον τρέχοντος έτους επί προσπάθεια άμνηστεύσεως των Ρεντζαίων, ένεκα του όποιου ούτος, έν συνεργασία και μετά του είδη συνεργάτου του Φιλ. Παλαρούση έξήμεσε καθ' ήμών έν τη έφημερίδι του άκατονομάστου βρεις και συκοφαντίας, ένθ ήμεί, ότε έφέραμεν εις γνώσιν του Κοινού των Ηπειρωτών την ύπερ των Ρεντζαίων προσπάθειαν του Διευθυντού της «Ηπειρου» κ. Γ. Δ. Χατζή Πελλερν ήναγκάσθημεν νά πράξωμεν τοιούτο μόνον και μόνον ένεκα της καθ' ήμών άτασθαλίας και άχαλινώτου γλώσσης του, έξ άγενοϋς φθόνου, διότι ή Πατρίς μας, την όποιαν έξ άπαλών όύχων ύπηρετήσαμεν και ύπηρετούμεν, συνεχίζοντες την ένδοκίην των πατέρων μας δρ'σιν, μάς έτίμησε διά του άξιώματος του βουλευτου, διά του όποιου έχει τιμήσει μέχρι σήμερα πλείστους όσους πολύ κατωτέρους μας, έτίμησε μάλιστα ως βουλευφόρους της και δύο μή Ηπειρώτας!

Ημείς, έξ άνατροφής οικογενειακής, ουτε συκοφαντούμεν τίνα ουτε ύβρίζομεν βδελυρώς.

Τό έργον τοϋτο τό άφίνομεν εις τον κ. Γ. Χατζήν Πελλερν.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΗΣ
βουλευτής Ιωαννίνων

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Τό αληθινόν δημοκρατικόν πνεύμα του Έλληνικού Λαού και ό φιλοσκόμμων αυτού χαρακτήρ εκδηλούνται και έν τη σάτωρα έλευθέρως και δημοσία από των άρχαιοτάτων χρόνων μέχρι των καθ' ήμάς. Ο Έλλην σάτορίζει και σκόπτει ένφύως τους πολιτικούς του άνδρας, χωρίς νά φείδεται και των ιδιωτών, παρ' ους άνερίσκει σωματικά ή πνευματικά έλαττώματα. Πρότιτε δέ τοϋτο διά τους τελευταίους, ουχι έν πονηράς διαθέσεως ή εκ χαιρέκακίας, άλλ' άπλως προς πρόλησιν γέλωτος και δημιουργίαν εύθυρίας. Αλλά έν τη διακομιδή η των Έπών οί νεώτεροι έχουν περιορισμούς τους όποιους ήγγόνουν οί άρχαίοι. Κατά τάς άντιλήψεις της εποχής μας δεν έπιτρέπεται νά σαυρίση τις δημοσία σωματικά έλαττώματα ή παραπτώματα ήθικά ώρισμένων ατόμων, διότι ό διαπράττων τοιούτων τι είτε εκ του έμφρονος είτε δι' ύπαινεγμών σαφώς ήδωτρέχει τον κίνδυνον νά έχη ένοχλήσεις δικαστικής ή δημοσιογραφικής. Ένθυμούμαι ότι πρό έτους και πλέον διεξήχθη έν Ιωαννίνους πολέμοτος δικ' έν τη μηνύσει ήρώ τινος, σατυροσθέντος έν θεατρική Έπιθεωρήσει άνωτύμως μέν, αλλά δι' ύπαινεγμών τόσων έμφρον' ώστε οί θεαταί έξεράγησαν εις άκρατίτους γέλωτας επί τη εμφανίη τοι ήθιστοϋ επί της σκηνής, των πάντων άναγνωρισάντων έν τω προσώπ του τον ύπαινεσόμενον έρωτύλον ήρώ.

Οί άρχαίοι όμως ήσαν ύπερλαγμένοι τοιούτων ένοχλήσεων. Μιατύριον άδελός και έσκόπιον έν ένδρος τους πάντας και τά πάντα, όπου άνεκαίνοντο έλαττώματα σωματικά ή ήθικά. Οί άρχαίοι Αθηναίοι κομωδίσκοι έμίστιζον ιδιαιτέρως διά της αίσθησής και κωμικής σατύρας των του άνέως πολιτικού της έτοιχίας των και τους άσυνεδήτους δημαγωγούς όστις έδρασαν την Πλιτείαν των Αθηνών ίδια μετά τον θάνατον του Περικλέους. Όλοι οί μετασχόντες Έλληνικής παιδείας άνωτέρας πως γνωρίζουν μετά ποίου άπαρημίλλου σατυρικού πνεύματος ό Αριστοφάνης εις τους «Πλτής» του έκιντήρισε τον άθλο· εκείνον δ μια γωνόν Κλέωνα τον Βεντζέλον, ίούτως είπεν, της άρχαίας Αθηναϊκής Πολιτείας, όστις συνέτεινε εις την καταστροφήν της πατρίδος της, όπως ό Κλέων των ήμερών μας διά άσυνείτο και τυροδικωτικής πολιτικής, του έσβρε τ κλέος της νεωτέρας Ελλάδος, όπως είχε δημιουργήσει αύτη διά των Βαλκανικών πολέμων.

Αλλά, ως είπον άνωτέρω, ή άρχαία σάτωρα δεν περιορίζεται μόνον εις τα πολιτικά πρόσωπα. Έπλεγε και πάντα ιδιωτήν σεσημασμένον δι' έλαττώματων σωματικών ή ήθικών. Οί σάτωροι, οί ήρωι, οί φαλίσκοι, ως και οί δειλοί, οί δημόσιδες, οί κλέπται των δημοσίων χρημάτων και πάντες οί διαπράττοντες όποιανδήποτε δεν εύρισκον χάριν ένό των άρχαίων σατυρικών και τα όνόματά των άντήχουν έν τω θεατρ' άπει ούδεναι περιορισμοί. Εί, τά, διασώθεισας κομωδίας του Αριστοφάνους, παρέλαυνον σατυροσθέντοι σκάρως Αθηναίον σύγχρονοι του άναφερομένου των όνομάτων των και των έλαττωμάτων των. Και φαντάζεται τις ποίαν θηριόνην και όύτως γέλωτας θά διήγειρον έν τω θεατρ' παρ' τοις άρχαίοις Αθηναίοις οί ούτω σατυροίμενοι, όν πολλοί παρεκλήθητο έπει αυταπειρώσας.

Ο χώρος της Έλευθερίας δεν έπιτρέπει νά παραδέσσει τοιαύτα πρόσδειγματα. Κατ' άνάγκην λοιπόν θά περιορισθώ μόνον εις τα κατωτέρω.

Έν τη κ' ενή πολεμής Παλάδος ύπηρχε δειλός και όρμησας έν κλέω φέρον όξύμωρος τό όνομα Κλέωνμος. Ητο ούτος είδος Πλαστήρα της άρχαιοτάτης, όστις, ως ό ίδιος μας Μ. Φωφ. Καβαλλάρης, τώρ' εις στά πόδια ένό τω του

έχθρου, με την διαφοράν μόνον ότι οί άρχαίοι Αθηναίοι δεν άνεκήρυξαν τοϋτον «άξιον της πατρίδος» ουδέ τον ήνέχθησαν ως άρχοντά των, όπως οί νεώτεροι Έλληνες ήνέχθημεν τον σύγχρονον μας Κλέωνμον έπιτρέφαντες εις αυτόν νά τουφεκίση τοις καλειτέροις πολιτικούς άνδρας της εποχής μας και ένα Αριστοφάνη. Εί, τάς «Νεφέλας» του λοιπόν ο Αριστοφάνης παρουσιάζει τον Σωκράτη έξηγούν τα εις τον άπλοϊκόν Στρεψιάδην πώς και διατι αί νεφαίλα λαμβάνουν διάφορα σχήματα και έμφανίζονται αναλόγως των περιστάσεων υπό διαφόρους και ποικίλας μορφάς. Αφοι δέ του ήρώ ηνενυσεν ότι λαμβάνουν τό σχήμα Κενταύρων.

Όταν ίδούν παιδεραστήν, δασύν και μακρομάλην», ως τον νιδόν του Ξενοφάν του, ό Στρεψιάδης τον έρωτά:

«Αλλά όταν κάποιον άπαντούν με χέρια καθαρά που χώνει στά δημόσια τά δυό του τά ξερά, Σάν τον γνωστόν τον Σίμωνα, τότε γιάυτον τί κάνουν; και ό Σωκράτης του άπαντά:

«Τότε του Σίμωνος αυτού την φύσιν προσλαμβάνουν, Κι άμέσως λύνου βρόσσωπον μάς δείχνουν είδεχθές.

Και ό άλοϊκός Στρεψιάδης συμπεραίνει προθέτων:

«Γιά τοϋτο τον Κλέωνμον σάν είδανχθές τροχθές, Πού τη άσπίδα τέταξε καιδούλασε ποδάρι, Εύθής έλάφια γέννηαν γιάυν τον φοβιτσιάρη!»

Αν έξη σήμερον ό Αριστοφάνης, πόσους «λόγους» άρπαγας των δημοσίων χρημάτων, πόσους στρατιωτικούς βυρσάσιδας και φυγάδας, πόσους άσε γείς και άκολάστους και πόσους και τόσους άλλους ποικίλης άνηθικότητας θά είχε νά σατυροίση! Αλλά τον Πλαστήραν, τον Μαύρον Καβαλλάρη, τό «Εάφι» αυτό της Μ. Ασίας, δεν θά έπετρέιτο νά θίξη διότι αυτόν ή Έθνική των Έλλήνων Συνέλευσις άνηγόρευσε «ήρωα» και άνεκήρυξεν «άξιον της πατρίδος! Δόλια Πατρίς πώς σέ κατήνησαν!

Έν Τσιματζ Ν. ΝΙΤΣΟΣ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

=| ΚΑΙ |

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Προχθές εις την Ντραμπάτοβαν ένας λοχίας του Στρατού, συμπαρεκαθήμενος με ένα λοχίαν του Φρουροσλείου και διασκεδάζων, έφυροβόλει συνεχώς χωρίς νά σεβασθή ούτε τάς τιτ'ε'ς με τά μικρά των ποϋ είχαν βγή νά υποδεχούν τον Μάιον ούτε νά παρατηρηθ ή και έμποδισθ από το όργανον της τάσεως.

Ο κύριος Φρουροσάρχης νομίζομεν ότι έμβάλλεται νά λάβη άυστηρά μέτρα και νά τιμωρήση τους έκτροπέντας, διότι εις τό τέλος της γοαφής ό κόσμος δεν χροσστεί τίποτε νά του χαλσύν οί άλλοι με τά κομπόρια τη διασκέδασή του.

Επιληροφρηθήμεν ότι ένδιαφερόμενοι διά τό συμφέρον των και άδιαφορούντες διά την υγιάν των πολιτών, οί ένοικιασταί των σιλάκων του Περάματος, ήνοίξαν αυτούς κρυφίως μετά τό κλείσιμον το όποιον διενήργησεν ό Λήμος και ούτω τό

“ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,”

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗ
Ετήσια Συνδρομή

Εσωτερικού	Δρ.	75
Εξωτερικού	Φρ.	75
Αμερικής	Δολ.	5

νερό της Λίμνης αποστραγγίζεται ταχύτατα.

Επιστώμεν την προσοχήν του Δήμου και ιδιαιτέρως του κ. Γεν. Διοικητοῦ ὅπως ἐπέμβῃ καὶ ἀρῇ τὸ ἄτοπον, ἀλλὰ καὶ ἐγκληματικὸν αὐτὸ ἐγγέλημα κατὰ τῆς ζωῆς τῶν πολιτῶν, το διαπραχθέν παρὰ τῶν ὡς ἄνω κυρίων.

Ο περιφημος ληστοεπιχειρηματίας Φωτ. Περιστέρης, ὁ ὑπουργὸς ὡς φεῖδι, ὁ κρύπτων τοὺς ἐπιβούλους σκοπούς του, ὑπὸ ταπεινὸν μῦθον, ὁ ἐκ τῶν πύλων ἄλλοτε τῶν Ρεντζαίων κατὰ τὴν μεγάλην ἀκμήν των, ὅτε ἡμυαλῶν οὗτοι ἑκατομμυριούχους καὶ ἐντὸς τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων καὶ εἰς τὰ πρόθυρα αὐτῆς, μόλις ἐξῆλθε, τῶν φυλακῶν τοῦ Ἀκράτου, ὡς μὴ ἐνεχόμενος εἰς τὴν ληστείαν τῆς Πέτρας, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ εἰδικοῦ ἀνακριτοῦ κ. Ἀργυράκη, ἐσπευσε νὰ φύγῃ ἐξ Ἡ. πεύρου καὶ ἄλλοι μὲν λέγουσι κατέφυγεν εἰς τὴν Ρουμανίαν, ἄλλοι εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ἄλλοι εἰς τὴν Ἀλβανίαν, ἄλλοι εἰς τὴν Σερβίαν, ἄλλοι εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ἀλλὰ καὶ οἱ εἰς τὴν δὲν γνωρίζει τὴν ἀλήθειαν.

Ο Περιστερὸς, ὁ περιφημος ληστοδιώκτης καὶ φίλτατος τῶν Ρεντζαίων ἐγκατεστάθη ἐν Δράμῃ καὶ καταγίνεται ἐκεῖ εἰς μεταγωγικὰς ἐργασίας. Ἀλλ’ ἐκεῖ κάπου εὗρεσκαται καὶ ὁ ἄλλοτε συνέταιρος τοῦ Βασίλειος Κολοβός, μεγαλοεπιχειρηματίας διὰ τῶν χρημάτων τῶν Ρεντζαίων ἐξ ὧν εἶχε καὶ αὐτὸς μερίδιον ἐκ τῶν ληστικῶν ἐπιχειρήσεων των! Τὶ νὰ εἴπῃ κάνει μετὰ τὴν αἰτίαν ἀμνηστίας ἢν ἐχορήγησεν εἰς ὅλους τοὺς Ρεντζαίους καὶ τοὺς ληστικοὺς τῶν ὁ Πάγκαλος καὶ ὁ τότε πρωθυπουργὸς Παπαναστασίου.

Θὰ ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνώσται μας τὸν ἄλλοτε δασονόμον τῶν Κουρέντων Νικ. Νίκου γιὰ τὸν ὅποιον εἶχε γένει τόσος λόγος περὶ τῆς τυραννικῆς διαγωγῆς του καὶ δὲν ἐγινόμειθα πιστεῖται. Ἐ! λοιπὸν αὐτὸς ὁ κ. Νικ. Νίκου, καταγγελλόμενος ἐπὶ κατασχέσει, ἐδικάσθη τὴν 22αν Μαρτίου ἐ.ε. καὶ κατεδικάσθη: 1ον) εἰς 15 ἡμερῶν φυλάκισιν. 2ον) εἰς στέρησιν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων ἐπὶ τριμνην. 3ον) εἰς ἀνικανότητά λήψεως δημοσίας ὑπηρεσίας ἐπὶ 7 μῆνας καὶ 4ον) εἰς 45 ἡμερῶν πρόσκαιρον παῦσιν τῶν καθηκόντων του, ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον!

Τὰ σχόλια περιττά!

Διὰ διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ὑποχρεοῦνται αἱ Στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ νὰ δέχωνται ἀντιστοιχίαν λιποτακτῶν καὶ ἀνυποτάκτων συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἐκπεύσαντος τὴν 10 Μαρτίου Νομοθετικοῦ Διανήγματος ἐπ’ ἀό-

ριστον καὶ μέχρις τῆς ψηφίσεως νέου νόμου ὑπὸ τῆς Βουλῆς. Τὰ ἀντιστοιχίματα πρόκειται νὰ περιορισθῶν κάτω τῶν 5000 δραχμῶν.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ “ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ,”

Σωποτσέλιον 27/4/927

Προχθὲς δευτέραν τοῦ Πάσχα ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐπαίχθη ἐνταῦθα τὸ ὑπέροχον δραματικὸν εἰδύλλιον ἢ «ΕΣΜΕ» τοῦ κ. Περεσιάδου, ὑπὲρ ἐνισχυσεως τῆς Σχολικῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐνταῦθα Σχολείου μας. Εἰς τὴν παράστασιν ἔλαβον μέρος αἱ κ. κ. ὡς «ΕΣΜΕ» ὁ Γ. Βάρδα, ὡς «Φλόγα» ὁ κ. Χρ. Βιρδὰς ὡς «Στράτος» ὁ κ. Πέτρος Ζαβρόπουλος, ὡς «Δρόσος» ὁ κ. Παν. Ἀγγινωστήκης ὡς «Δέσπω» ὁ κ. Χρ. Θεοπίστης, ὡς «Χατίτζε» ὁ κ. Ἀλ. Καρατά, ὡς «Μπίρκος» ὁ κ. Ἀντ. Καραῖς, ὡς «Κάρμεν» ὁ κ. Ἀγγελῆος Μπένος καὶ ὡς «Χινδρινιάννης» ὁ κ. Ἀγαμέμνων Τσιλιαδωρὸς. Κατοπὶν πολλῶν προσπαθειῶν ἡ παράστασις ἐστέφη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, αἱ δὲ εἰσράξεις ἀνήλθον εἰς ἀνυπολόγητα τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου, ποσὸν καθὼς οὐδεὶς ἀπορρίπτει ἐκ τῆς παραστάσεως. Τὴν προσεχὴ Κυριακὴν τοῦ θαυμάσιον ὑπὸ μελέτην ὅπως παιχθῇ ἢ «Σκλάβοι» ἥτις ἐπαίχεται ὅτι θὰ στεφθῇ ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Τοὺς σκόντας τὴν πρωτοβουλίαν ταύτην ἐξ ἀρχῆς συγχάρομεν ἐγκαρδίζοντες ἐνδεόμενοι ὅπως εἰς τὸ μέλλον μᾶς παρουσιάσωσιν ἐκτελέσει πρὸς ἐξυψωσιν τῆς θεατροφιλίας καὶ ἀντιπρὸς Ζαγόριον τὸ ὅποιον καὶ οἱ ξένοι ἰδιαιτέρως τιμοῦν.

Ἀντ. Καρ.

Σημ. τῆς «Ελευθερίας» Δὲν μποροῦσιν, εὐλογημένοι, νὰ βρῇτε καταλλήλως δρᾶματα ἀπὸ τὰ περιοδεύοντα δραματικά ἱεραρχώματα.

Βούλαστα-Παναγὰ 27-4-1927

Ἀξιότιμε βουλευτά

Κύριε Χρ. Χρηστοβασιλῆ
Ἄξιο εἰαίνον εἶναι ὁ τοιαυτὸς εἰς τὴν περιφέρειαν Φιλίππιδος - Πέντε Πηγαδίων ὡς ἀποσπασματάρχης τοὺς ἐντίμους Ἀνθυποπολιτάρχας τῆς Λωλοφυλακῆς κ.κ. Τρίμπον, Σηλιώτην καὶ Σιατέραν, καὶ τὸν Ἐνομιτάρχην κ. Ἀντωνίαν, οἱ ὅποιοι εἶχον ἀπομακρυνθῇ πέρουν ἐκ τῆς περιφέρειας ταύτης ἐνεργεία τοῦ ληστικῶν Τσιόγκου, ἐνεκα τῆς γνωστῆς ἐκτακτικῆς τῶν. Ποῖος ἐκ τῆς περιφέρειας αὐτῆς δὲν ἐνθυμῆται τὰς ἐρωτήσεις τοῦ ληστικῶν Τσιόγκου ποὺ μόλις συναντήσαντες ἀνέναν τὸν ῥωτοῦσε
— Μήπως εἶδες τὸν Τρίμπον, τὸν Σηλιώτην;
Καὶ δὲν ἐρωτοῦσε οὔτε γιὰ τὸν Μακρὸν γιάννην, οὔτε γιὰ τὸν Ἀρβανίτην ποὺ τσάκισαν τοὺς ἀνθρώπους στὸ ξύλο.
Εἶναι ἀκόμη εἰς τὴν ἐκλήρωσιν τῶν καθηκόντων των οἱ ἐντίμοι αὐτοὶ φρονεοὶ τῆς τάξεως εἰς τὴν ληστοκρατομένην αὐτὴν περιφέρειαν καὶ ἐνδεόμενα νὰ μὴ μετανιῶσιν ἐντεῖθεν μέχρι τελείας ἐξοντώσεως τῆς ἀτίμου ληστοκρατίας, ἢ ὅποια ἀτιμάζει τὴν πατρίδα μας.
Κωνστ. Μπίττας

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Παροικιοῦνται οἱ ἐν Ἐάνθῃ καὶ Κομοτινῇ συνδρομηταὶ τῆς «Ελευθερίας» νὰ πληρώσωσιν τὴν συνδρομὴν των εἰς τὸν κ. Ἀπόστ. Λιῶτον, διὰ τὴν ἐν Ἐάνθῃ Καταστάματος κ. Θεοδώρου Τριβινῆ.

Ὁ κ. Δ. Ζῶτος

Ἐπὶ τὴν εἰς Πειραιᾶ ἐκ τοῦ ἀνὰ τὴν Ἰταλίαν ταξιδίου του ὁ δικηγόρος κ. Δ. Ζῶτος καὶ ἔτι ἔλαβε τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ τοῦ Δικηγορικοῦ τῶν Γραφείων.

Ἀφῆξεις

Ἀφίκετο ἐκ Τσαρστανῶν ὁ αὐτόθι δι-ἀπρεπὴς ἱατρός κ. Κωνστ. Φίλιος, χάριν ὑποθέσεών του καὶ ἐπανέκαμιν εἰς τὰ ἴδια.

— Μετὰ χαρὰς ἐμεγάλης εἶδον μεταξὺ αὐτῶν οἱ πολυπληθεῖς φίλοι του τὸν πολυφίλτον ἀνοιχτοκαρδον, ἰσὺν μαγικτικὸν περιβόλι, καὶ λεβέντην Μιχαὴλ Τσιαφύλ-λην, ἐλθόντα ἐνταῦθα χάριν τῶν ἐορτῶν τοῦ Πάσχα καὶ ἀπερχόμενον εἰς τὰ ἴδια τὸ προσεχὲς Σάββατον καὶ προπάλτων ὁ κ. Γ. Ζ. Παπαδόπουλος, ὁ ἀσφαλιστὴς τῆς «Ζωῆς».

Ἀναχωρήσεις

Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας ὁ ὡς ἀγνὴ κόρη σεμνὸς καὶ μονακίβους υἱὸς τοῦ φίλου καλὸν ῥοοτασιάρχον κ. Γεωργίου Ρύδου κ. Ὁρέστης, πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ἐμπορικῶν του σπουδῶν ἐν τῇ αὐτῇ ἐμπροχῇ Σχολῇ Μεταξά.

Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Ζελίστης τῶν Κουρέντων λεβέντης εὐκαρινὴς καὶ εὐθαρδὸς κ. Γεώργιος Μουρτόπουλος, χάριν Κοινοτικῶν ὑποθέσεων.

Ἀνεχώρησεν ἐπίσης εἰς Πύργον τῆς Ἡλίας ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου Ζελίστης κ. Γεώργιος Κοντούλης.

Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας ὁ ἐκ Κοσουλίας τῶν Κουρέντων κ. Ἀνδ. Ἐξαρχος καὶ ἡ σύζυγος τοῦ Σπύρου Μηλιῶν καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου.

Διελθὼν ἐντεῖθεν ὁ ἐν Πειραιεὶ ἐγκατεστημένος ἄριστος νέος κ. Νικ. Τσίρκας, ἀνεχώρησε διὰ τὴν κακοπόλιν του Πράμαντα, ὅπως ἰδῇ τοὺς αὐτοῦ οἰκείους του.

Ἐκπτώσεις

Ἡ χαριτωμένη δεσποινὶς Ἀνδρούλα Χ. Χρηστοβασιλῆ, προσφιλὴς θυγάτηρ τοῦ ἡμετέρου Λευθιντοῦ καὶ βουλευτοῦ Ἰωαννίνων κ. Χ. Χρηστοβασιλῆ, συνοδευομένη ὑπὸ τῆς μητρὸς τῆς καὶ τῆς προσφύτρας ἀδελφῆς τῆς Τιτίνας, μετέβη εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τῆς Παλαιωρῆς, ἐνθα ἀνεδέχτο ἐκ τῆς κληρικῆς τοῦ ἀγορά-κι τοῦ ἐξ Ἀρσενόβιτας Νικολ. Ἀθ. Σταμίτη, δούσα εἰς αὐτὸ τὰ ὀνόματα: Ἐρμῆς καὶ Κωνοτατίνας.

Εὐχόμεθα εἰς τε τοὺς γονεῖς τοῦ μικροῦ Ἐρμού καὶ τὴν ἀνάδοχον νὰ τοὺς ζήσῃ καὶ νὰ τὸν ἰδοῦν καὶ γαμπρόν.

Ἀρραβῶνες.

Ἐν μέσῳ ἐλεγκτοῦ κόσμου ἐτελέσθησαν ἐν Σουλουντσέλιω τοῦ Ζαγορίου

οἱ ἀρραβῶνες τοῦ φιλικῶν Βασιλείου Θεοπίστου, ἐμπόρου, σεμνὴς καὶ διὰ πολλῶν προσημοῦν προικισμένης Ἀλίδος Πηνελόπης Θεοδώρου. Εἰς τὸ εὐαριστόν αὐτῶν γὰρ εὐχόμενα ταχέαν τὴν στέφν.

Τὴν προσεχὴ Κυριακὴν εἰς τὴν ἀν τῶν στρατῶν δὲ δοθῶν ἡμερῶν Κόζανων μεγάλα ἱππετικά τάσις με διάφορα ἐπικύνδνα ἀγῶνα θὰ εἶναι μία εὐκαιρία νὰ τοὺς ἀναισ.

Ἀλληλογραφία.

Κον Ἀντ. Καρ. Σουπουτινῆ «Ελευθερία» δὲν δημοσιεύει διηγεῖται ἐλλείψει χώρου, πολὺ δὲ περισσεύει δημοσιεύει τοιαῦτα στερούμενα τῶν τοιμῶν στοιχείων.

Κον Α. Γύραν, Πρόεδρος τῆς τῆς Ζίτας.

Ἐπείστερες τὴν «Ελευθερίαν» ἀπαράδεκτον. Τὴν «Ελευθερίαν» ἐστὲν καὶ ζήτησιν σου, τὴν ἐλπίδα εἰς τριετίαν διὰ καὶ ἐλπίσας τὴν συνδρομὴν τῆς. Δὲν σοὺ τὴν ἐλπίδα αὐτοβούλως καὶ γὰρ πρῶτην φωνὴν νὰ δικαιώσῃς νὰ τὴν ἐπιστρέψῃς ἀρδέκτον Δικαιώμα σου νὰ ἐπιστρέψῃς τὴν «Ελευθερίαν» μετὰ τὸ τυπικὸν «ἐπιστρέφεται» καὶ ὅχι μετὰ τὸ ὑβριστικὸν «παρόδεκτος». Ἐπιθυμοῦσα ὁ Πρωτὴς Κοινότητος Ζίτας μετὰ τὴν τοσοῖς ἱεροὶ δεσμοὶ καὶ ὑπηρεσίαις μετὰ δέου, ὥστε νὰ δικαιώσῃς νὰ ὀνομαζομαι καὶ Ζιταῖστῃ, νὰ γνωρίζῃς νὰ εἴπω, Μήπως σοὺ κακοφάνηκε, διότι ἐδῶκα τὸν Εἰρηνοδικὴν ἢ διότι ἐπὶ τήρησά διότι δὲν ἐταξιδεύσας πρῶτον σὲ στὸ ἀτιμολογῶν ὡς ὡφελιστὴς καὶ ὡς Πρόεδρος τῆς κοινότητος Ζίτας Λυποῦμαι διότι δὲν ἐνένοησας ἀλήθειαν εἰπὴ πρόεδρος Κοινότητος.

Εὐχαριστήριον

Θεωρῶ ἐπιβεβλημένον μοι καὶ κῶν νὰ εὐχαριστήσω δημοσίᾳ τὴν Ἀσφαλιστικὴν Ἐταιρίαν Ζῶτης «ΘΝΙΚΗ ΖΩΗ» διὰ τὴν ἀμεσοῦς ταχυτάτην καταβολὴν ὁλοκληρῶν ἡσφαλισμένου κεφαλαίου δι’ ὅσον τύγχανε ἡσφαλισμένος παρὰ τὴν ἑταιρίαν ὁ πρὸ ἡμερῶν ἀποβιώσας σύζυγός μου Γεώργιος Θ. Βερῆ. Ἰωάννινα 28 Ἀπριλίου 1927
Ἡ εὐχαριστοῦσα σύζυγος
Μερόπη Γ. Βερῆ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀθῆναι 5 Μαΐου Ἀριθ. τηλ. 4053

Συνεπεῖα ἐπερωτήσεως ἐν τῇ Βουλῇ περὶ ἀποζημιώσεως ἰδιωτῶν παθόντων ὑπὸ τῶν Συμμάχων, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Μιχαλακόπουλος ἐδήλωσε ὅτι θὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Τσαλδάρη πρὸς καθορισμὸν τοῦ τρόπου τῆς καταβολῆς τῶν ἀποζημιώσεων. Ἡ Βουλὴ συνεχίζει καὶ μετὰ τὸ μεσονύκτιον.

Ὁ Καφαντάρης ἐξεδήλωσε διάξενιν νὰ λυθῶν τὸ στρατιωτικὸν καὶ τὸ νομαρχιακὸν ζήτημα, ἀλλὰ διὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν πινάκων τῶν ἀποτάκτων θέτει ὅρον νὰ δηλωθῇ ὡς λελυμένον τὸ στρατιωτικὸν ζήτημα ἐξ ἄλλου ἀποκρούει δώδεκα κυριωτέρους νομαρχὰς τοῦ Δαϊκοῦ Κόμματος.

Ὁ ἀπὸ τῆς διηγήσεως ἐκτελέσθη ἐλεγχος εἰς τὴν Ἑλλάδα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν, ὅτι ἡ Ρωσσία δὲν θὰ δεχθῇ τοὺς ὅρους τῆς Ἑλλάδος, πρὸς σύναψιν νέας συμβάσεως καὶ ὅτι παρουσιάζονται μετὰ τῶν Σέρβων ἐννοσύντων νὰ καταργηθῇ ὁ περὶ εἰσαγωγῆς ἀλεύρων νόμος διὰ πολιτικούς λόγους.

Ὁ Τσαλδάρης ἐδήλωσεν ὅτι δὲν θ’ ἀρῇ ἢ ἐπικύρησις τῶν Ρεντζαίων Ἀἴσα Ἀγγλίας 365